

๑.ชื่อเรื่อง : ผลการใช้ชุดนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางสังคมด้านความมีน้ำใจ สำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่างบ้านอุ่มยาง

๒.ชื่อผู้วิจัย : นางสาวภคินี บุษพาพันธ์

๓.ปัญหา/สิ่งที่ต้องการพัฒนา : จากการสำรวจของผู้วิจัยทั้งนี้ พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่างบ้านอุ่มยาง อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน ได้พบว่าเด็กเล็กมีนิสัยที่ขาดความมีน้ำใจ คือไม่ค่อยแบ่งปัน ขาดจิตอาสา ไม่ชอบช่วยเหลือเพื่อน จึงได้เกิดแนวคิดในการสร้างชุดนิทานเพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม จุดหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงความมีน้ำใจ ของเด็กปฐมวัย และช่วงระยะเวลา ที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงความมีน้ำใจ ของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทาน๔.

วัตถุประสงค์ : เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางสังคมด้านความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังใช้ชุดนิทาน

๕.กลุ่มเป้าหมาย : กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กชาย - หญิง อายุระหว่าง ๔ - ๕ ปี จำนวน ๑ คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่างบ้านอุ่มยาง อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีปัญหาพฤติกรรมด้านความมีน้ำใจ

๖.ผลการวิจัย : ผลการพัฒนาทักษะทางสังคมในการส่งเสริมความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัย ของนักเรียนระดับชั้น อายุ ๓-๔ ปี จำนวน ๑ คน ได้แก่ ด.ช.พิภักดี ชุมพรศรี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่างบ้านอุ่มยาง ปีการศึกษา ๒๕๖๐ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมความมีน้ำใจ จากการใช้ชุดนิทานเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมในการส่งเสริมความมีน้ำใจ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๖๖ ซึ่งได้จากการสังเกตพฤติกรรม และจดบันทึกคะแนนสะสมตลอดสัปดาห์

๗. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

๑) การสังเกตพฤติกรรมในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเกตผลที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่โรงเรียน เท่านั้น ควรมีการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่เกิดขึ้นทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน และควรมีการศึกษา พฤติกรรมหลังการทดลองในระยะยาว เพื่อศึกษาว่านิทานสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยในระยะ ยาวได้หรือไม่

๒) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีในการถ่ายทอดนิทานระหว่างการเล่าจากหนังสือกับการ ถ่ายทอดในรูปแบบอื่นๆ เช่น การแสดงละครประกอบการเล่านิทาน การเล่านิทานประกอบเพลง การเล่านิทาน โดยใช้หุ่นมือ เป็นต้น เพื่อศึกษาว่ากลวิธีการถ่ายทอดนิทานแบบใดที่ทำให้เด็กปฐมวัยสนใจและมีประสิทธิผลมากที่สุด

๓) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสร้างชุดนิทานแบบคู่ตรงข้ามกับการสร้างชุดนิทานที่มี ลักษณะเหมือนกัน ว่าชุดนิทานทั้งสองลักษณะนี้ก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร